

[Arentoft]

nogen effektive modvåben af samme karakter. Der er derfor tale om en manglende balance, og den afskrækkende virkning, der skal forhindre, at disse våben overhovedet kommer i anvendelse, er altså ikke til stede.

For det andet er det meget lidt betryggende, at Warszawapagten i dag har over de førnævnte 100 mobile mellemdistanceraketaffyringsramper, der står indstillet på et stort antal vigtige mål i Europa, og som rent faktisk kan affyres mod såvel civile som militære mål uden særligt forudgående varsel.

SALT II er nu ved at være en realitet. Der mangler kun ratifikationen i USAs senat, og der er allerede foretaget de første spæde skridt til forhandlinger om SALT III. Men realiteten er, at det vil være ret umuligt at føre forhandlinger mellem Warszawapagten og NATO om begrænsninger i kernevåben, hvis der ikke er en vis balance mellem parterne. Det er de rent faktiske barske realiteter, som vi må se i øjnene.

Det fjerde for mig at se – og det er det allervigtigste – er det forhold, at såfremt Warszawapagten foretager et massivt angreb med bl. a. anvendelse af mellemdistanceraketter, kan det mulige svar herpå være, at USA må trykke på knappen til de strategiske, altså de interkontinentale våben. Det vil være ensbetydende med udslettelse af en stor del af menneskeheden, og det er også et spørgsmål, om USA vil begå selvmord for eventuelt at redde Europa. Derfor er det livsnødvendigt for Europa, at der er den mange gange omtalte balance mellem Warszawapagten og NATO, og derfor må vi acceptere planerne om placering af mellemdistanceraketter i Europa.

Danmark skal ikke som et af de svageste led i NATO-kæden modsætte sig dette efter fremskridtspartiets mening, og vi håber, at regeringen og den socialdemokratiske folketingsgruppe når at besinde sig inden den 12. december og ændre sin beslutning om udsættelse af beslutningstagen i et halvt år i håb om, at Sovjetunionen så vil gå i gang med forhandlinger inden da. Det er typisk dansk, dette at skyde problemerne foran sig og så håbe på, at de løser sig af sig selv. Derfor ser fremskridtspartiet realiteterne i øjnene og erkender, at det er en ejendommelig vej at gå først at gå ind for stationering af mellemdistanceraketter i Europa for at skabe den fornødne styrkelighed for derefter at påbegynde

forhandlinger om begrænsninger og nedrustning. Men sådan er de barske realiteter, og for at forhandlingerne kan føres realistisk, må der være tale om styrkelighed og balance. Ingen kan være i tvivl om fremskridtspartiets holdning. Vi så gerne nedrustningsforhandlingerne og nedrustningen sat i gang den dag i morgen, men vi er også realistiske og tror ikke på, at hvis Danmark blot er en artig dreng, vil de andre ikke gøre os noget. Det er for blåøjet og naivt i verden i dag, og for Danmarks sikkerheds skyld går fremskridtspartiet ind for vort fortsatte medlemskab af NATO.

Mon ikke man blot kan nævne Ungarn og Czekoslovakiet for ligesom at få sat tankerne på plads? Og jeg vil da også godt henvise til, hvad forsvarsministeren har skrevet i den lille bog, der er udgivet af Atlantsammenslutningen ved NATOs 30 års fødselsdag. Den er nok værd at repetere netop i disse dage.

Som medlemmer af forsvarsalliancen NATO er det nødvendigt, at vi yder vor andel, og den er i alt fald i dette tilfælde yderst beskedent.

Danmarks sikkerhed og frihed som nation og den størst mulige frihed for den enkelte dansker er mærkesager for fremskridtspartiet. Derfor går vi ind for stationering af mellemdistanceraketter i Europa og forlanger, at regeringen ændrer sin holdning, så Danmark ikke bliver til en tredje-fjerderangs nation i NATOs øjne, en nation, som ikke vil tage et medansvar, heller ikke for de øvrige NATO-landes sikkerhed. Det er vi nødt til at gøre. Vi er et led i kæden.

Selv om udenrigsministeren har sagt, at socialdemokratiet rent principielt vil stemme imod alle dagsordner, eller som det blev sagt: enhver dagsorden, altså uanset indholdet, vil jeg alligevel tillade mig at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden, som jeg i øvrigt nok tror at socialdemokratiet ville have stemt imod i forvejen. Det lyder således:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget konstaterer, at regeringens stilling vedrørende mellemdistanceraketter har skadet Danmarks troværdighed inden for NATO-samarbejdet, og tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«